

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5C/307/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815206401
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5815206401.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou, v sporovej veci žalobkyne: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. nad W. XX, XXX XX C., právne zastúpená: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovaným: 1/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, 2/ Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v spore o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie proti žalovanému 1/ **z a s t a v u j e .**
- II. Žalovaný 2/ **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni sumu 13 172,91 Eur spolu s 5,05 %-tným úrokom z omeškania ročne do zaplatenia, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**
- IV. Žalovanému 1/ sa proti žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- V. Žalobkyni sa proti žalovanému 2/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 11.11.2015 sa žalobkyňa, po pripustení jej zmeny na pojednávaní dňa 04.10.2017, proti žalovaným domáhala zaplatenia istiny 20 772,91 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne počnúc od 28.10.2015 do zaplatenia v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobu odôvodnila tým, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ SR, Úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor ekonomickej kriminality Dolný Kubín, sp. zn. ČVS: ORP-2234/2-OSV-NO-2004 zo dňa 09.02.2006 bolo vznesené proti žalobkyni obvinenie pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tým, že mala vyhotoviť zápisnicu zo zasadnutia výboru TJ V.-O. N. s dátumom konania 20.03.2000, v zmysle ktorej výbor prijal uznesenie, ktorým žalobkyňu splnomocnil na zabezpečenie znaleckých posudkov, podpísanie kúpno-predajných zmlúv a návrhu na vklad do katastra nehnuteľností v plnom rozsahu a v mene spoločnosti TJ V. O., potom na základe tejto fiktívnej zápisnice uzavrela dňa 30.08.2002 v Námestove kúpnu zmluvu a synovi Q. W. predala za 5 790,- Sk nedokončenú rekreačnú chatu TJ V. O. N. súp. č. XXXX postavenú na pozemku zobrazenom ako parc. č. KN XX/X v k.ú. B., zapísanú na LV č XXXX a toho istého dňa v N. uzavrela aj druhú kúpnu zmluvu a synovi J. W. predala za 66 310,- Sk rekreačnú chatu TJ V. O. N. s.č. XXXX postavenú na pozemku parc. č. KN XX/X v k.ú. B., zapísanú na LV č. XXXX. Proti uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia podala žalobkyňa sťažnosť dňa 21.02.2006 (a doplnenie sťažnosti), kde mala poukázať na to, že nevyhotovila fiktívnu zápisnicu tak, ako sa to uvádza v uznesení o vznesení

obvinenia. Uznesením okresného prokurátora zo dňa 07.07.2006, sp. zn. 2Pv 398/2005 bola sťažnosť žalobkyne zamietnutá.

3. Uznesením vyšetrovateľa z 12.11.2008 bolo trestné stíhanie prerušené, nakoľko pre neprítomnosť svedka nebolo možné vec náležite objasniť a uznesením z 20.03.2009 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní, následne uznesením z 20.10.2009 bolo trestné stíhanie prerušené a uznesením zo dňa 14.01.2010 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom konaní, uznesením zo dňa 07.05.2010 bolo opäť trestné stíhanie prerušené a následne uznesením z 06.10.2010 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní, uznesením z 20.04.2011 bolo trestné stíhanie prerušené a uznesením z 31.05.2011 bolo opäť rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní. Dňa 22.05.2012 podala žalobkyňa podnet na preskúmanie postupu okresnej prokuratúry, kde poukázala na skutočnosť, že skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie voči žalobkyňi nemá základné znaky trestného činu, poukázala na nezrovnalosti v zabezpečených dôkazných prostriedkoch a na výrazné časové prieťahy v konaní. Výsledkom bolo oznámenie Krajskej prokuratúry v Žiline, že časové prieťahy v trvaní 7 a pol roka v štádiu vyšetrovania sú neakceptovateľné a boli spôsobené v dôsledku sťaženej spolupráce vyšetrovateľa s dozorujúcim prokurátorom.

4. Dňa 06.09.2012 bola Okresnou prokuratúrou Námestovo vznesená proti žalobkyňi obžaloba pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/101/2012 zo dňa 16.05.2013 bola oslobodená spod obžaloby s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom. Proti rozsudku podal v neprospech žalobkyne ako obvinenej prokurátor sťažnosť, pričom uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 2To/97/2013 zo dňa 27.11.2013 bolo odvolanie prokurátora zamietnuté. Nárok na náhradu škody si žalobkyňa uplatnila s poukazom na ustanovenie § 17 zákona č. 514/2003 Z. z. formou majetkovej ujmy, ktorá vznikla z dôvodu vedeného trestného stíhania voči jej osobe v rozsahu náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 3 172,91 eur a formou nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla zásahom do jej základných práv priznaných Ústavou podľa § 17 ods. 2 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. vo výške 17 600 eur. Poukázala na to, že súdna prax dospela k záveru, že citovaný zákon zahŕňa aj nárok na úhradu nákladov konania vynaložených na obhajobu v súvislosti s prevzatím právneho zastúpenia za účelom dosiahnutia zrušenia rozhodnutia pre jeho nezákonnosť, pričom nemusí ísť iba o trovy nutnej obhajoby. Výška uplatnených trov konania vyúčtovaných žalobkyňi predstavuje 3172,91 Eur.

5. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobkyňa odôvodnila poukázaním na to, že trestné stíhanie voči nej trvalo vyše 93 mesiacov - teda 8 rokov, počas ktorých bol v podstatnej miere ovplyvnený nielen jej súkromný, ale aj pracovný a spoločenský život, v dôsledku čoho dôvodne pociťovala morálnu ujmu. Od začatia trestného stíhania a následného vznesenia obvinenia voči jej osobe využívala všetky možné opravné prostriedky - od podania sťažnosti, žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa, ako aj žiadosti o preskúmanie zákonnosti postupu okresného prokurátora, pričom neustále upozorňovala na skutočnosť, že daný skutok nie je trestným činom, že je nevinná a nedopustila sa protiprávneho konania a napriek tomu bola skoro 8 rokov vystavená nepriaznivým následkom trestného stíhania. Sťažilo jej to obvyklý spôsob života a zároveň to malo, vzhľadom na vek žalobkyne, nepriaznivý vplyv na jej zdravotný stav. Žalobkyňa bola neprimerane dlhú dobu postavená do právnej neistoty nielen vznesením obvinenia, ale aj z postupu orgánov činných v trestnom konaní, keď vyšetrovací proces trval takmer 7,5 pol roka aj z dôvodu nedisciplinovanosti strán v konaní, pričom práve orgány činné v trestnom konaní disponovali zákonnými donucovacími prostriedkami. Preto táto okolnosť nemôže byť ospravedlniteľným dôvodom ako sa liberovať spod zodpovednosti za náhradu škody. K prieťahom došlo aj z dôvodu sťaženej spolupráce medzi vyšetrovateľom a prokurátorom v dôsledku nerešpektovania pokynov a urgencií, čo nie je ospravedlniteľná skutočnosť, lebo hoci nedošlo k pochybeniu žalobkyne, bola nútená znášať nepriaznivé následky pochybenia orgánov činných v trestnom konaní. Poukázala na rozhodnutie ESLP - prípad Apicella versus Taliansko, v zmysle ktorého neprimeraná dĺžka konania znamená pre sťažovateľa morálnu ujmu a žiadne dôkazy sa v tomto ohľade nevyžadujú a súd iba celkom výnimočne neprizná zadost'uchinenie v peniazoch. Dĺžka konania v trvaní 93 mesiacov v trestnom konaní nie je štandardná a malo to dôsledky v rodinnom, ale predovšetkým v pracovnom živote žalobkyne, pretože počas vyšetrovania boli oslovení viacerí jej známi a aj jej obchodní partneri, čo vrhlo zlý tieň na jej podnikateľské aktivity. Došlo k poškodeniu dobrého mena žalobkyne medzi jej známymi, ktoré si budovala v podnikateľskej sfére, ale aj v osobnom živote manželky a matky a bezúhonného občana. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody žalobkyňa ďalej poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 4 M Cdo/15/2009, z obsahu ktorého vyplýva, že štát má niesť nielen objektívnu zodpovednosť za konanie

svojich orgánov, ktorým zasiahli priamo do základných práv jednotlivca. Nie je rozhodné ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného stíhania, teda uznesenie o vznesení obvinenia sa ukázalo ako mylné, zasahujúce do základných práv žalobkyne. Zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Podľa uznesenia NS SR sp. zn. 1Cdo/64/2008 má ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, prípadne voči komu bolo trestné stíhanie zastavené, právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Toto právo by nemal iba vtedy, ak by si vznesenie obvinenia zaviniť sám, bol spod obžaloby oslobodený len preto, že nie je za trestný čin trestne zodpovedný alebo mu bola udelená milosť, alebo že trestný čin bol amnestovaný. V danej veci nebola naplnená ani jedna z uvedených negatívnych podmienok. Podľa uznesenia NS SR sp. zn. 7 Cdo/27/2011, rozhodnutie, ktoré bolo zrušené z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, z dôvodu nesprávne alebo nedostatočne zisteného skutkového stavu, ako aj z dôvodu vady konania je nezákonné. V danej veci boli splnené podmienky podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a žalobkyňa preukázala, že bolo vydané nezákonné rozhodnutie, a že jej vznikla škoda a tiež príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodu, ktorú žiada uhradiť spolu s úrokom z omeškania podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. odo dňa oznámenia, že sa neuspokojí jej nárok na náhradu škody.

6. Strana žalobkyne zotrvala na podanej žalobe poukazujúc na to, že si uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenú jej nezákonným rozhodnutím - uznesením o vznesení obvinenia, proti ktorej podala sťažnosť. Sťažnosť bola zamietnutá a vo veci bola podaná na obžaloba, spod ktorej bola oslobodená rozsudkom okresného súdu z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Žalovaný 1/ a ani žalovaný 2/ neuspokojili jej nároky na náhradu škody na základe jej žiadosti o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody. V zmysle ustálenej súdnej praxe zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím, pričom ten, kto bol oslobodený spod obžaloby má zásadné právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim kritériom je výsledok trestného konania. Uplatnila si nárok na skutočnú škodu v podobe vynaloženia trov právneho zastúpenia, ktorých účelnosť vyplýva z pripojeného trestného spisu a z predložených listín. Z dôvodu, že nepovažuje za dostatočné zadostučinenie uplatnila si aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odvodzovala od dĺžky vedeného trestného konania, ktoré zasiahlo do jej súkromného, spoločenského a pracovného života. Trestné konanie trvalo 93 mesiacov, počas ktorého ťažko znášala jeho priebeh, v dôsledku čoho bola ovplyvnená na obvyklom spôsobe života.

7. Neskôr, v nadväznosti na obsah vyjadrení žalovaných 1/ a 2/, doplnila svoje vyjadrenie podaním doručeným súdu dňa 19.05.2017, vo vzťahu k nepreukázaniu existencie nezákonného rozhodnutia, pričom poukázala na ustálenú súdnu prax - rozhodnutie NS SR 3Cdo/194/2010 z 30.03.2011, v zmysle ktorého štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Uznesením OR PZ Dolný Kubín ČVS:ORP-2234/2-OSV-NO-2004 bolo začaté trestné stíhanie a následne uznesením ČVS: ORP-22/OEK-DK-2006-DZ zo dňa 09.02.2006 vznesené obvinenie voči žalobkyňi, ktorá podala sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Sťažnosť bola uznesením okresného prokurátora zamietnutá ako nedôvodná - pod sp. zn. 2Pv 398/2005-39 zo dňa 07.07.2006 a bola podaná obžaloba. Po vykonanom dokazovaní bola žalobkyňa rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/101/2012 zo dňa 16.05.2013 oslobodená spod obžaloby, nakoľko skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo, nie je trestným činom. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle aj zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Podstata nároku na náhradu škody sa neviaže na (ne) správnosť postupu orgánu činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na výsledok trestného stíhania. Poukázala tiež na to, že zákon č. 514/2003 Z. z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemôže zbaviť a rozhodujúcim kritériom zákonnosti vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Práve sudcovská tvorba práva slúži na vyplňanie alebo dotváranie práva tam, kde absentuje právna úprava alebo existuje medzera a poukázala aj na princíp právnej istoty, ktorý je vyjadrený v článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Bola názoru, že boli splnené všetky podmienky § 6 citovaného zákona, a preto si uplatnila náhradu škody v podobe účelne vynaložených trov konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s trestným konaním a aj náhradu nemajetkovej ujmy. Vo vzťahu k námietke žalovaného 2/ týkajúcej sa účelnosti trov konania poukázala

na to, že odmena bola vyúčtovaná podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ku ktorej predložila záznamy z porád, pričom advokát prijal od žalobkyne platby vo výške 96 000,-Sk (3 186,61 eur). V súvislosti s uplatnenou výškou nemajetkovej ujmy poukázala na to, že oslobodenie spod obžaloby nepovažuje za dostatočné zadostučinenie, nakoľko ujmu, ktorú utrpela, nie je možné odčiniť len oslobodením spod obžaloby. Danosť nároku na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch odvodzovala od dĺžky vedeného trestného konania, ktoré závažným spôsobom zasiahlo do jej súkromného života a spoločenského postavenia.

8. Strana žalovaného 1/ v písomnom vyjadrení poukázala na to, že v žalobe absentoval presný opis nezákonného rozhodnutia, ale s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu a ustálenú judikatúru v otázke určenia právneho titulu (v obdobných prípadoch), t.j. v prípadoch začatia a vedenia trestných stíhaní ukončených oslobodením obžalovaného spod obžaloby je z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3 Cdo 194/2010 zrejmé, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991, obdobne vyslovil aj NS ČR - 1Cz/6/90, 1 Cz 41/90). Teda právnym titulom v danej veci je uznesenie o vznesení obvinenia. Nesprávny úradný postup okresnej prokuratúry Námestovo má spočívať v prieťahoch v trestnom konaní. Ďalej poukázala na to, že žalobkyňa označila za Slovenskú republiku dva štátne orgány a to MS SR a GP SR, a preto sa javí nevyhnutné vyriešiť najskôr otázku účasti na strane žalovaných, ktorý by mala žalobkyňa odstrániť, keďže sa jedná o nedostatok podmienky konania, ktorý je možné odstrániť. Namietol svoju pasívnu vecnú legitimitáciu poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., teda sa musí jednať o rozhodnutie súdu, notára alebo súdneho exekútora. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalobkyňa adresovala len žalovanému 1/, ktorému bola doručená dňa 20.10.2015, a ktorý ju dvakrát postúpil (aj po tom, čo bola zo strany žalovaného 2/ vrátená), naposledy dňa 27.10.2015 na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalovanému 2/, v ktorom zároveň právne zdôvodnil jeho príslušnosť konať v mene štátu s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona. Žalovaný 2/ prerokoval nárok žalobkyne, ktorým si založil svoju príslušnosť na konanie v mene štátu i v (budúcom) t.j. v predmetnom konaní. Žalovaný 1/ teda už v štádiu predbežného prejednávania nároku na náhradu škody zastával názor, že jeho príslušnosť konať za štát nie je daná. Novela zákona č. 514/2003 Z. z. jednoznačným spôsobom vyriešila otázku orgánu konajúceho v mene štátu v prípade práva na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania a v prípade nároku na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania orgánom príslušným na konanie v mene štátu je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak nie sú splnené podmienky ust. § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona - rozsudok NS SR 3Cdo/194/2010. Vydaním oslobodzujúceho rozhodnutia súd odstraňuje protiprávny stav, ktorý spôsobil prokurátor, prípadne vyšetrovateľ (vznesením obvinenia a jeho potvrdením), a preto nemôže byť zodpovedný za vznesenie obvinenia súd, ale naopak jeho rozhodnutím dochádza k zrušeniu predchádzajúceho nezákonného postupu. Príslušnosť Generálnej prokuratúry bola konštatovaná vo viacerých rozhodnutiach okresných súdov a aj krajských súdov.

9. Strana žalovaného 2/ považovala žalobu za nedôvodnú, pretože nie je uplatňovaný základ nároku, ktorým by malo byť nezákonné rozhodnutie, v žalobe si vzájomne odporujú dôvody (prieťahy) a titul - nezákonné rozhodnutie uplatňovaného nároku, pričom aj žiadosť o predbežné prerokovanie nároku bola uplatnená len z titulu nezákonného rozhodnutia. Nebola uplatnená náhrada škody z titulu nesprávneho úradného postupu, pričom uznesenie vyšetrovateľa neoznačil za nezákonné žiaden orgán a nebolo zrušené ani na základe podaného opravného prostriedku. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno v danom prípade automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu, sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila - II.ÚS 163/13. V danej veci bol dostatočne odôvodnený záver pre postup podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku. Prokurátor žalobu podať musí a nemôže uplatniť zásadu „in dubio pro reo“, inak by jeho postup bol nezákonný. Orgány verejnej moci nevydali nezákonné rozhodnutie, plnili len zákonné povinnosti, a preto žalovaný 2/ žiadal prihliadnúť na ustanovenie § 3 OZ a náhradu škody z tohto titulu nepriznať. Žalobkyňa si svojim konaním trestné stíhanie zavinila sama a akákoľvek náhrada škody by bola v rozpore s dobrými mravmi. V trestnej veci nešlo o svojvoľný postup orgánov činných v trestnom konaní, ale o jediný možný a zákonný postup pre zistenie trestnoprávnej zodpovednosti ku skutku, ktorý sa stal. Konanie žalobkyne bolo protiprávne a až na základe dokazovania v trestnom konaní, v súlade so zásadnou v pochybnostiach v prospech obžalovaného, došlo k jej oslobodeniu spod obžaloby - v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie ústavného súdu IV.ÚS/296/2014 zo dňa 06.05.2015 a II.ÚS/163/2013 a I.ÚS/548/2013. Tento konštatuje, že ani prípadné oslobodenie páchatel'a spod

obžaloby neznamená, že sa nedopustil protiprávneho konania, čo má vplyv na príčinnú súvislosť medzi škodou, ktorej náhradu si uplatňoval a obvinením, ktoré bolo v trestnej veci vznesené. Žalovaný 2/ namieta správnosť vyúčtovania trov právneho zastúpenia - hlavne to, že nie sú mu známe porady s klientom. Porada s klientom je účelná len v prípade, ak na jej podklade je realizovaný procesný úkon v prospech klienta. V tejto súvislosti namieta aj potrebu porád a dĺžku ich trvania, nebolo preukázané, že obhajca bol platcom DPH a k cestovným výdavkom nepredložil veľký technický preukaz. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy považoval za nepreukázaný a založený len na tvrdeniach žalobkyne. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie, bez ktorého by škodlivý následok nenastal. Ide o podmienku kontradiktórneho procesu, ktorú je žalobkyňa povinná preukázať. Nie sú mu známe také prílohy žaloby, ktoré by preukazovali existenciu príčinnej súvislosti medzi vydaním uznesenia o vznesení obvinenia a uplatnenou nemajetkovou ujmu. Táto má byť náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v majetkovej sfére dotknutej osoby. Následky takejto intenzity, ktoré by zakladali právo na priznanie peňažnej náhrady, žalobkyňa nepreukázala. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z..

10. Okrem výsluchu strán sporu sa súd oboznámil s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/101/2012, osobitne s rozsudkom zo dňa 16.05.2013 sp. zn. 6T/101/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.11.2013 sp. zn. 2To/97/2013 a obsahom listín tvoriacich súčasť spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

11. Uznesením vyšetrovateľa PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odbor ekonomickej kriminality, Dolný Kubín zo dňa 09.02.2006 sp. zn. ČVS: ORP-22/OEK-DK-2006-DZ, podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo rozhodnuté o trestnom stíhaní žalobkyne ako obvinenej z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 a 2 Trestného zákona, neskôr kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú okresný prokurátor uznesením vydaným pod sp. zn. 2Pv 398/2005 zo dňa 07.07.2006 ako nedôvodnú zamietol. Dňa 29.05.2006 si žalobkyňa zvolila obhajcu Q.. J. J., advokáta so sídlom F. K., M. S. č. XXXX/XX a dňa 13.06.2008 advokáta Q.. J. V. na základe plnej moci z 13.06.2008.

Z pripojeného spisu vyplýva, že právny zástupca vykonal nasledovné úkony právnej pomoci;

1. príprava a prevzatie zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom dňa 09.06.2008	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. a)	52,68
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný.....	6,31
EUR	
účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluchy svedkov Námestovo dňa 01.08.2011 od 09.30 hod. do 14.45 hod.	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c).....	185,25
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,41
EUR	
účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluch svedka Námestovo dňa 26.08.2011	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c)	61,75
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,41
EUR	
ďalšia porada s klientkou dňa 16.01.2012 v trvaní 2 hodiny	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 2 písm. a)	84,77
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál.....	7,63
EUR	
5. účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluchy svedkov Dolný Kubín dňa 18.01.2012 od 13.00 hod. do 16.00 hod.	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c).....	127,16
EUR	

§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,63
EUR	
6. ďalšia porada s klientkou dňa 05.02.2012 v trvaní 2 hodiny	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 2 písm. a)	84,77
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,63
EUR	
7. účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluch obvinenej a svedka Dolný Kubín dňa 06.02.2012 od 09.10 hoci do 12.45 hod.	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c)	127,16
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,63
EUR	
8. účasť pri oboznámení sa s výsledkami Dolný Kubín dňa 29.02.2012	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c)	63,58
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál.....	7,63
EUR	
9. ďalšia porada s klientkou dňa 20.05.2012 v trvaní 2 hodiny	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 2 písm. a).....	84,77
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,63
EUR	
10. písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej - podnet na preskúmanie postupu Okresnej prokuratúry dňa 22.05.2012	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. b).....	63,58
EUR	
§ 16 ods, 3 - režijný paušál.....	7,63
EUR	
11.účasť pri oboznámení sa s výsledkami Dolný Kubín dňa 04.06.2012	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c).....	63,58
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný	7,63
EUR	
12. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 29.01.2013	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 5 písm. b)	16,27
EUR	
§ 16 ods, 3 režijný paušál	7,81
EUR	
13. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 14.02.2013	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c)	65,08
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál.....	7,81
EUR	
14. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 14.03.2013	
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 5 písm. b)	16,27
EUR	
§ 16 ods. 3 - režijný paušál	7,81
EUR	

15. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 28.03.2013
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c) 65,08
EUR
§ 16 ods. 3 - režijný paušál 7,81
EUR

16. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 16.05.2013
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. c).....30,16
EUR
§ 16 ods. 3 - režijný paušál 7,81
EUR

17. účasť na konaní pred súdom - verejné zasadnutie dňa 27.11.2013
§ 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 5 písm. b).....3,17
EUR
§ 16 ods. 3 - režijný paušál.....7,81
EUR

Spolu bolo vykonaných 17 úkonov právnej pomoci, ktoré spolu s náhradou hotových výdavkov spolu s režijným paušálom predstavovali sumu 1 434,11 eur; ďalej náhrada hotových výdavkov pozostávala z cestovných nákladov 468,12 eur a náhrady za stratu času 741,86 eur, ktorých nárok vznikol s poukazom na § 17 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len „vyhláška“. Keďže bol právny zástupca platcom dane z pridanej hodnoty vyúčtoval aj si aj 20 % DPH v sume 528,82 Eur. Cestovné náhrady a náhrada za stratu času bola vyúčtovaná za nasledovné úkony právnej služby;

1. za cestu na výsluch svedkov dňa 01.08.2011 .....vo výške 48,58 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen Passat ZA-586, cena pohonných hmôt za liter 1,348 EUR krát priemerná spotreba pohon hmôt na 1 km, t.j. 0,069 + náhrada za používanie MV pri prac. cestách, opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé x počet ubehnutých km Žilina - Námestovo a späť 176 km)
náhradu za stratu času vo výške .....74,10 Eur

2. za cestu na výsluch svedkov dňa 26.08.2011 .....vo výške 48,40 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen Passat ZA-586, cena pohonných hmôt za liter 1,333 EUR krát priemerná spotreba pohon hmôt na 1 km, t.j. 0,069 + náhrada za používanie MV pri prac. cestách, opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé x počet ubehnutých km Žilina - Námestovo a späť 176 km)

náhradu za stratu času vo výške .....74,10 Eur
3. za cestu na výsluch svedkov dňa 18.01.2012 .....vo výške 30,84 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen Passat ZA-586, cena pohonných hmôt za liter 1,411 EUR, krát priemerná spotreba pohon hmôt na 1 km, t.j. 0,069 + náhrada za používanie MV pri prac. cestách, opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé x počet ubehnutých km Žilina - Dolný Kubín a späť 110 km)
náhradu za stratu času vo výške .....50,84 Eur

4. za cestu na výsluchy uskutočnené dňa 06.02.2012 ..... vo výške 31,76 Eur
(použitý dopravný prostriedok CITROEN, LCNFUC, C4, ZA-XXXCL, cena pohonných hmôt za liter 1,489 Eur x priemerná spotreba pohonných hmôt 1 km, t.j. 0,071 l + náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z. z. vo výške 0,183 EUR, a to celé x počet ubehnutých km Žilina - Dolný Kubín a späť 110 km)
náhradu za stratu času vo výške .....50,84 Eur

5. za cestu na preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 29.02.2012 vo výške 31,11 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen PASSAT ZA -XXXCV, cena pohonných hmôt za l/1,446 EUR x priemerná spotreba pohonných hmôt 1km/0,069 + náhrada za používanie cest. motorových vozidiel pri prac. cestách predpisov vo výške 0,183 Eur x počet ubehnutých km Žilina - Dolný Kubín a späť - 110 km)
náhradu za stratu času vo výške .....50,84 Eur

6. za cestu na preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 04.06.2012 .....vo výške 30,85 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen PASSAT ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter 1,412 EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách, opatrenie č. 260/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina - Dolný Kubín a späť 110 km)
náhradu za stratu času vo výške .....50,84 Eur
z a cestu na pojednávanie dňa 29.01.2013 vo výške 49,45 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen PASSAT ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter 1,420 EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie cest. mot. vozidiel pri prac. cestách opatrenie č. 260/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina-Námestovo a späť 176 km)
náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur
za cestu na pojednávanie dňa 14.02.2013 vo výške 49,48 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen PASSAT ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter 1,422 EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie MV pri prac. cestách, opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina - Námestovo a späť 176 km)
náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur
za cestu na pojednávanie dňa 14.03.2013 vo výške 49,50 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen PASSAT ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter 1,424 EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie MV pri prac. cestách, opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina - Námestovo a späť 176 km)
náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur
za cestu na pojednávanie dňa 28.03.2013 vo výške 49,39 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen PASSAT ZA-XXXCV, cena pohonných hmôt za liter 1,415 EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie MV pri prac. cestách, opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina - Námestovo a späť 176 km)
náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur
za cestu na pojednávanie dňa 16.05.2013 vo výške 48,76 Eur
(použitý dopravný prostriedok Volkswagen PASSAT ZA-XSXC, cena pohonných hmôt za liter 1,363 EUR krát priemerná spotreba pohonných hmôt na 1 km t.j. 0,069 plus náhrada za používanie MV pri prac. cestách, opatrenie č. 260/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške 0,183 EUR, a to celé vynásobené počtom ubehnutých km Žilina - Námestovo a späť 176 km)
náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur

12. Dňa 10.09.2012 bola podaná obžaloba pod Pv 44/08, o ktorej Okresný súd Námestovo rozhodol rozsudkom zo dňa 16.05.2013, pod sp. zn. 6T/101/2012 tak, že obžalovanú žalobkyňu oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Odvolanie prokurátora proti uvedenému rozsudku bolo uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.11.2013 sp. zn. 2To/97/2013 zamietnuté. Rozsudok Okresného súdu Námestovo nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2013. Od vznesenia obvinenia do vydania oslobodzujúceho rozsudku uplynulo skoro 8 rokov (t.j. 7 rokov, 9 mesiacov a 18 dní) a ide o obdobie od 09.02.2006 do 27.11.2013.

13. Žalobkyňa podala návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím Ministerstvu spravodlivosti SR podaním z 29.09.2015, ktorý žalovaný 1/ prevzal 02.10.2015 (nesporná skutočnosť potvrdená žalovaným 2/). Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia predloženého žalobkyňou súd zistil, že žalobkyňa v súvislosti s vedením trestného konania vznikli trovy právneho zastúpenia vyčíslené v celkovej výške 3 172,91 eur, ktoré žalobkyňa uhradila do pokladne právneho zástupcu dňa 09.06.2008 formou preddavku, čo preukazuje príjmový pokladničný doklad (čl.40). Úhradou trov konania došlo k zníženiu jej majetkovej sféry (k úbytku finančných prostriedkov, ktoré vynaložila v súvislosti s poskytnutím právnej pomoci vo vedenom trestnom konaní proti jej osobe).

14. Pokiaľ ide o pracovné porady súd zistil, že obhajca vykonal so žalobkyňou ako svojou klientkou poradu dňa 20.05.2012 so začiatkom od 11.00 hod do 12.40 hod (pred podaním podnetu na preskúmanie postupu policajta, čiže pred nariadeným úkonom právnej služby), dňa 05.02.2013 so začiatkom od 13.00

hod do 15.00 hod., pričom porada bola uskutočnená pred osobnou účasťou obvinenej na výsluchu a výsluchu svedka P. A., ďalšia porada sa konala dňa 16.01.2012 so začiatkom od 08.00 hod do 10.15 hod., pričom bola rovnako uskutočnená pred nariadeným úkonom právnej služby a to výsluchom svedka V. A. a J.. Q. W.. Ide o celkovo tri porady počas trestného konania, ktoré sa viedlo pre prečin podvodu, a ktoré trvalo viac ako 7 rokov. Ďalej súd z obsahu osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty právneho zástupcu (obhajcu) žalobkyne zistil, že jej obhajca v čase poskytovania právnej služby bol platiteľom danej z pridanej hodnoty.

15. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

16. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

17. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

18. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

19. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

20. Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

22. Podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

23. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

24. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

25. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

26. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

27. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

28. Zmyslom a účelom zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je stanoviť v súlade s čl. 46 ods. 3 Ústavy podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom a to spôsobom umožňujúcim odškodniť všetky prípady spôsobenia škody poškodeným rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorý sa ukázal neskôr ako nezákonný.

29. V prípade žalobkyne bolo trestné konanie skončené vydaním rozsudku Okresného súdu Námestovo 6T/101/2012 zo dňa 16.05.2013, ktorým bola oslobodená spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom, z čoho je zrejmé, že predpoklad o spáchaní trestného činu sa nenaplnil. Danosť nezákonnosti rozhodnutia sa nemusí prejavíť na začiatku trestného stíhania, prípadne v čase podania obžaloby, ale môže byť zistená a konštatovaná až v konečnom rozhodnutí v konaní pred súdom, avšak ani táto skutočnosť nezbavuje štát zodpovednosti za škodu, ktorá v dôsledku takéhoto zistenia (napr. oslobodzujúcim rozsudkom) dotknutému subjektu vznikla v podobe jeho nákladov a trov konania, a ktorá sa v takom prípade odvíja do príslušného rozhodnutia, ktorým bolo trestné stíhanie vedené - od uznesenia o vznesení obvinenia. Súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona, keď základ nároku považoval za daný tým, že žalobkyňa bola spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodená spod obžaloby bez uznania viny, pretože skutok, pre ktorý bola stíhaná, nie je trestným činom. Žalobkyňa má preto nárok na náhradu škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) z dôvodu, že bola spod obžaloby oslobodená a za takúto škodu zodpovedá štát.

30. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú súdnu prax (rozsudok NS SR zo dňa 30.03.2011 sp. zn. 3Cdo/194/2010), v zmysle ktorej zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím, vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom - ďalej len zákon č. 58/1969 Zb.. Rozhodovanie súdov sa ustálilo medzi iným na názore, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby má podľa § 1 - 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991). Na to nadviazal záver, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby (R 70/1994). Na podstate týchto právnych záverov, ku ktorým sa dospelo vo vzťahu k prípadom škôd vzniknutých za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. zotrúva súdna prax aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z. z.. Zákon č. 514/2003 Z. z.

zakladá objektivnú zodpovednosť štátu, bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zaviniť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Ako už súd uviedol žalobkyňa bola oslobodená spod obžaloby bez uznania viny, teda uznesenie o vznesení obvinenia sa ukázalo ako nezákonné hoci žalobkyňa podala proti nemu sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresného prokurátora č. 2 Pv 398/2005 dňa 07. 07. 2006 zamietnutá ako nedôvodná.

31. V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

32. I keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu, bola odčinená (4 MCdo/15/2009). Judikatúra dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v danom prípade neviaže na (ne) správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania.

33. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobný návrh žalobkyne je dôvodný, keďže je nepochybné, že žalobkyňa si zvolila v trestnom konaní obhajcu - JUDr. J. V., konateľa a advokáta, advokátskej kancelárie ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Závodská cesta 3911/24. Obhajca vyfakturoval tarifnú odmenu za poskytnutie právnych služieb v celkovej výške 3 172,91 eur, ktoré žalobkyňa uhradila dňa 09.06.2008 (formou preddavku na trovy obhajoby - 96 000 Sk). Spôsobená škoda je v priamej príčinnej súvislosti so všetkými rozhodnutiami vydanými v trestnom konaní (uznesením o vznesení obvinenia a rozsudkom, ktorým bola oslobodená spod obžaloby), pretože ku škode spočívajúcej najmä v trovách obhajoby pri ďalších úkonoch trestného konania by nebolo došlo, ak by nebolo vydané uznesenie o vznesení obvinenia, ale ani vtedy, ak by uznesenie o vznesení obvinenia bolo na základe sťažnosti obvinenej prokurátorom zrušené. Ak preto v trestnom konaní fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov na ňu ako obvinenú, štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa § 1 písm. a/, § 3 ods. 3 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z..

34. Žalobkyňa bola stíhaná pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, kde horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby bola päť rokov. K prevzatiu obhajoby došlo 13.06.2008 po tom, čo proti žalobkyne bolo vznesené obvinenie pre prečin podvodu. Na základe uvedeného základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavovala v zmysle § 1 ods. 4 a § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) počas celej doby obhajoby 1/12 výpočtového základu, t.j.

- pri úkonoch právnych služieb poskytnutých v roku 2008: 1/12 zo sumy 632,18 € je 52,68 €
- pri úkonoch právnych služieb poskytnutých v roku 2011: 1/12 zo sumy 741 € je 61,75 €
- pri úkonoch právnych služieb poskytnutých v roku 2012: 1/12 zo sumy 763 € je 63,58 €
- pri úkonoch právnych služieb poskytnutých v roku 2013: 1/12 zo sumy 781 € je 65,08 €; pričom počas celej doby obhajoby v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky platila úprava, že od klienta možno požadovať náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby (tzv. režijný paušál). Súd obsahom pripojeného trestného spisu zistil, že obhajca vykonal všetky ním vyúčtované úkony právnej služby podľa vyššie citovaného vyúčtovania (odsek 11 odôvodnenia rozsudku), pričom ak úkon trval viac ako dve hodiny, zvyšuje sa odmena na dvojnásobok za každé začaté dve hodiny s poukazom na § 14 ods. 1 písm. c), resp. § 14 ods. 2 písm. a/ vyhlášky (ide o úkony právnej služby vyúčtovania pod číslom 2.

účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluchy svedkov dňa 01. 08. 2011 v čase od 9.30 hod do 14.45 hod, 4. ďalšia porada s klientkou dňa 16.01.2012 v trvaní od 8.00 hod do 10.15 hod, 5. účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluchy svedkov dňa 18.01.2012 v čase od 13.00 hod do 16.00 hod, 6. ďalšia porada s klientkou dňa 05.02.2012 v čase od 13.00 hod do 15.00 hod, 7. účasť pri vyšetrovacích úkonoch - výsluch obvinenej a svedka dňa 06.02.2012 v čase od 9.10 hod do 12.45 hod, 9. ďalšia porada s klientkou 20.05.2012 v čase od 11.00 hod do 12.40 hod., 16. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 14.02.2013 /nie dňa 16.5.2013 - nesprávne uvedený dátum vo vyúčtovaní/ so začiatkom o 13.10 hod. a trvaním do 16.00 hod.).

35. Žalobkyňa okrem odmeny za jednotlivé úkony právnej služby bola povinná zaplatiť obhajcovi v súvislosti s jej obhajobou aj preukázané hotové výdavky formou cestovných výdavkov podľa § 16 ods. 4 vyhlášky a náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky. Teda v súvislosti s každou cestou jej obhajcu na úkony mimo jeho sídla je povinná nahradiť mu preukázané cestovné výdavky a to s poukazom na § 73 ods. 2 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. a zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách a tiež mu nahradiť náhradu za stratu času za čas strávený cestou do tohto miesta a späť vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Vyúčtovanú náhradu za stratu času a náhradu cestovných výdavkov podľa vyúčtovania (bod 11 odôvodnenia rozsudku) súd priznal, keďže ich vznik v súvislosti s úkonmi právnej služby mal súd preukázaný obsahom pripojeného trestného spisu a tiež dokladom - cestovným príkazom a technickým preukazom. Náhrada za stratu času predstavujúca 1/60-inu výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu pritom v roku 2011 predstavovala sumu 12,35 €, v roku 2012 sumu 12,71 € a v roku 2013 sumu 13,01 € a v tejto výške boli aj náhrady za stratu času vyúčtované. Súdu sa javí dodať, že nárok na náhradu za stratu času je samostatným nárokom ako odmena advokáta, nie je jej súčasťou a je samostatne nárokovateľný a teda patrí aj do trov konania, na ktoré má právny zástupca (obhajca) nárok zo zákona, a ktorý si môže u klienta uplatniť. Teda aj nárok na náhradu za stratu času patrí k účelne vynaloženým trovám konania pri obhajobe žalobkyne v trestnom konaní. Na základe vyššie uvedených skutočností tak náhrada škody z titulu trov právneho zastúpenia žalobkyne v príslušnom trestnom konaní, na ktorú je potrebné zaviazat' žalovaného 2/ predstavuje spolu sumu 3172,91 €.

36. Pokiaľ strana žalovaného 2/ namietala neúčelnosť vynaložených trov formou neúmerne veľkého počtu porád s klientkou, súd zistil, že porady boli uskutočnené pred konkrétnym úkonom trestného konania (či už plánovaným výsluchom svedkov alebo výsluchom poškodených a obžalovanej), celkovo boli vykonané 3 porady v priebehu viac ako 7 rokov prebiehajúceho konania. Z pohľadu počtu úkonov právnej služby poskytnutých počas veľkého množstva úkonov trestného konania a celkovej dĺžky trestného konania nemožno konštatovať ich neúčelnosť. Ani dĺžka porád s obhajcom v rozsahu 1,40 - 2,15 hodiny z pohľadu nevyhnutnosti a závažnosti prejednávanej trestnej veci nesvedčí o neúčelnosti porád. Účelnosť pritom možno definovať, ak boli trovy v prípade sledovania legitímneho cieľa, vynaložené v nevyhnutnom a všeobecne akceptovateľnom rozsahu, čo podľa názoru súdu bolo aj v prejednávanej trestnej veci. O uskutočnených poradách bol súdu predložený dôkaz v podobe záznamu opatreného podpisom obvinenej žalobkyne a jej obhajcu. Z tohto pohľadu súd nemohol konštatovať neúčelnosť vykonaných porád. Pokiaľ ide o daň z pridanej hodnoty táto prislúcha obhajcovi k odmene a náhrade hotových výdavkov podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, keďže obhajca v čase poskytnutia právnej služby bol platcom dane z pridanej hodnoty, čo preukázal osvedčením.

37. Okrem istiny žiadala žalobkyňa priznať aj príslušenstvo pohľadávky a to úrok z omeškania od 28.10.2015 do zaplatenia vo výške 5,05 % ročne, o ktorom súd rozhodol podľa § 517, ods. 1 a 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/95 Z. z.. Úrok z omeškania bol priznaný odo dňa nasledujúceho po odstúpení žiadosti žalobkyne žalovanému 2/ a to prípisom zo dňa 27.10.2015, kedy žalobkyňa zároveň nadobudla vedomosť o tom, že jej nárok sa neuspokojí.

38. Žalobkyňa si v súvislosti s vedením trestného konania, ktoré skončilo oslobodením spod podanej obžaloby, uplatnila aj nárok na tzv. „morálnu - nemajetkovú ujmu“ vo výške 17 600 Eur. Náhradu nemajetkovej ujmy odôvodňovala dĺžkou vedeného trestného konania, ktoré závažným spôsobom zasiahlo do jej súkromného, ale aj spoločenského života. Konkrétne sa to prejavilo - nespavosťou pred nariadenými výsluchmi prípravného konania trestného, bola vyradená z okruhu záľub, v ktorom stratila priateľom a známymi - z okruhu poľovníkov, z okruhu priateľov vodných športov a motorizmu, v rámci ktorých organizovala Majstrovstvá sveta a Majstrovstvá Európy, niektorí blízki prestali byť jej priateľmi. V neposlednom rade nárok na morálnu - nemajetkovú ujmu odôvodňovala tým, že podnikala a v dôsledku

vedeného trestného stíhania stratila časť obchodných partnerov. Deti, ktoré boli študentmi, museli byť vypočúvané. V súvislosti s trestným stíhaním musela v roku 2007 odovzdať poľovnícku zbraň (gul'ovnicu) aj napriek tomu, že je vášnivá poľovníčka. Musela si nájsť inú prácu, pretože ak sa uchádzala o prácu účtovníčky, bolo jej vždy oznámené, že by to nebolo dobré. Bola sledovaná, mala odpočúvaný mobilný telefón. Všetky tieto okolnosti výraznou mierou zasiahli do jej života, hoci pocity strachu a neistoty sa nedajú celkom opísať/vyjadriť a to aj napriek tomu, že ich človek prežíva a zasahujú mu do života a majú vplyv na jej psychiku.

39. Vychádzajúc z ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. je súd názoru, že v súdnej veci iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, preto žalobkyni s prihliadnutím na kritéria § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., priznal aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur. Výšku takto určenej (morálnej) nemajetkovej ujmy považuje súd za primeranú s prihliadnutím na osobu žalobkyne, ktorá bola osobou spoločensky činnou, pôsobiacou v oblasti vodných športov a organizujúcou podujatia na celosvetovej a európskej úrovni na Oravskej priehrade, z organizovania ktorých bola po vedení trestného stíhania vyradená a to nielen pri organizovaní podujatí, ale aj stratou kontaktov s osobami pôsobiacimi v oblasti vodných športov. Trestné konanie zasiahlo v jej súkromnom živote aj oblasť záľub a to záľubu poľovníctva, ktorá okolnosť sa prejavila povinným odovzdaním zbrane. Žalobkyňa nemohla vykonávať všetky spôsoby práva a výkonu poľovníctva (loviť zver). Napokon vedené trestné stíhanie zasiahlo do prostredia, v ktorom žalobkyňa žila a pracovala a aj do jej súkromného života. Žalobkyni sa sťažil obvyklý spôsob života a to možnosť nájsť si prácu v oblasti, v ktorej dovtedy pracovala, keďže prácu účtovníčky vykonávať nemohla a aj pri vhodnej pracovnej príležitosti jej táto práca nebola doporučená. Dôsledky vedenia trestného stíhania sa nevyhnutne odzrkadlili aj v jej rodinnom živote - vypočúvaním detí, manžela, čo si vyžadovalo vnútorné vypätie a ich prípravu na plánované úkony trestného konania. V neposlednom rade sa dôsledky trestného stíhania prejavili aj v oblasti vnútorného prežívania pomerne dlhú dobu - 93 mesiacov, počas ktorých bolo vedené trestné konanie. Žalobkyňa má preto nárok popri skutočnej škode aj na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000 eur, ktorú považuje za primeranú na zadostučinenie. Jej výšku súd určil tak, že za každý rok vedeného trestného stíhania prináleží žalobkyni náhrada vo výške 1 000 € a v zostatku náhrada zohľadňuje menované aspekty trestného konania, ktoré sťažili jej obvyklý spôsob života a zasiahli sféru spoločenského uplatnenia a súkromný života a tiež prostredie, v ktorom žalobkyňa dovtedy žila a pracovala. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

40. Žalovaný 2/ vzniesol námietku premlčania, ktorú súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako už súd vyššie konštatoval návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bol doručený žalovanému 2/ dňa 02.10.2015, pričom rozsudok, ktorým bola žalobkyňa oslobodená spod obžaloby nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2013. Od tohto momentu začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 27.11.2016. Žalobca si nárok uplatnil včas, pričom je bez právnej relevancie, či žalobkyňa si svoj nárok uplatnila u nepríslušného orgánu - Ministerstva spravodlivosti SR, pretože v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. je zrejme, že ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného (t.j. žalobkyňu), pričom účinky podania žiadosti zostávajú zachované. Ministerstvo spravodlivosti návrh žalobkyne postúpilo žalovanému 2/ a to aj potom, čo po prvom postúpení im návrh na predbežné prerokovanie nároku bol vrátený - naposledy dňa 20.10.2015, no napriek tomu žalobkyňa podala svoj návrh na predbežné prerokovanie nároku 02.10.2015 - teda včas.

41. Pokiaľ ide o vecnú legitimitáciu žalovaného 2/ súd vychádzal z ustanovenia § 1 písm. a/, § 3 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z., kedy zodpovedným subjektom za škodu vzniknutú v súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je štát - Slovenská republika a ústredný orgán štátnej správy, vybavený samostatnou spôsobilosťou byť účastníkom konania/stranou sporu, ktorý za štát len koná je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, keďže škodu spôsobil tento štátny orgán v trestnom konaní - vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, na podklade ktorého bola podaná obžaloba. Rozsudok Okresného súdu Námestovo, ktorým súd žalobkyňu oslobodil spod obžaloby len napravil stav spôsobený vydaním nezákonného rozhodnutia. Do úvahy neprichádza iný pasívne vecne legítimovaný orgán - či už Ministerstvo spravodlivosti SR - § 4 ods. 1 písm. a) alebo Ministerstvo vnútra SR § 4 ods. 1 písm. b), pretože nie sú kumulatívne splnené podmienky tohto ustanovenia. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo 289/2014 zo dňa 14.10.2015, v zmysle ktorého „ak v trestnom konaní, ktoré sa neskočilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa

Policajného zboru alebo povereného príslušného Policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z. je od 01.01. 2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

42. Na základe späťvzatia žaloby (na pojednávaní dňa 04.10.2017) súd konanie proti žalovanému 1/ podľa § 145 ods. 1 CSP (za jeho súhlasu prednesenom v jeho vyjadrení) zastavil.

43. V pomere medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému 1/ vychádzajúc z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. Zastavenie konania procesne zavinila žalobkyňa, preto žalovanému 1/ ako protistrane vznikol nárok na náhradu trov. Žalovaný 1/ si uplatnil nárok na náhradu trov konania, preto mu súd náhradu trov priznal v plnom rozsahu.

44. V pomere medzi žalobkyňou a žalovaným 2/ súd žalobkyni ako úspešnej strane sporu s poukazom na § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %. O výške týchto trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej - § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.